

El fil vermell de l'equívoc

Guillem Clua trasllada a l'Espai Lliure 'Smiley', un text que ja ve avalat pel 100% d'ocupació de la Flyhard amb 1.200 espectadors

L' autor Guillem Clua recorda la creença japonesa que un fil vermell i invisible uneix els dits petits de dues persones desconegudes però que acabaran sent una parella indestructible. Clua admet la curiositat per com sap aquesta llegenda que el fil és vermell si resulta invisible. Però és que aquest fet és tan inexplicable com el vol de papallones que una persona sent en conèixer una altra amb un estrany magnetisme. Aquest fil capritxós lliga i deslliga amb una volatilitat tan etèria com l'efecte papallona. I els dos protagonistes d'aquesta història són els escollits per aquest fet irracional. Són antagonics (l'un amant del gimnàs, de la festa i cambrer de bar; l'altre, intel·lectual, amant dels llibres i arquitecte de professió) però es descobriran irremplaçables l'un en la vida de l'altre. Des del dijous 14 de febrer i fins al 10 de març fan una segona vida a l'Espai Lliure, dins d'un nou cicle Aixopluc del Teatre Lliure. *Smiley* va vendre tot el paper disponible a la petita sala laboratori de la Flyhard. Un 100% d'ocupació que suma fins a uns meritoris 1.200 espectadors, aconseguits, butaca a butaca, de manera artesanal, amb la garantia del boca a orella. Clua celebra aquesta nova oportunitat, "un creixement natural", i confia que l'aventura pot tenir molta més vida enllà.

Clua és fidel al gènere de comèdia romàntica. Per això, necessita que els dos personatges construeixin el seu present per un cúmul d'equívocs i que, si inicialment es provoquen un rebuig natural, després d'una primera cita desastrosa, es trobin a faltar. L'autor aprofita la broma per fer una crítica al mode de vida, que acaba sent rutinàriament festiva, de

De joc a espectacle

Smiley es va presentar al primer torneig de dramaturgs de Temporada Alta sota el títol :-). Era una peça que no podia allargar-se més de 40 minuts. Clua va caure davant del que seria el guanyador: Jordi Galceran. El joc entre companys s'ha convertit en muntatge, un objectiu que no perseguia el torneig. Va ser la reacció del públic el que va convidar a l'intent.

determinada comunitat gai: "En tota comèdia hi ha d'haver un punt d'ombra, la llum sense ombra no funciona", diu lúcid. Albert Triola i Ramon Pujol interpreten els dos personatges antagonics. Clua, com l'atzar, ha sabut teixir una xarxa de casualitats per fer plausible aquesta relació de dos gais que, en una situació convencional, mai no es produiria. El final feliç que ja es va preveure per la versió del torneig de dramaturgs se segueix produint. Així com l'homenatge a pel·lícules del gènere com *Quina fera de nena!* (1938) del director Howard Hawks. *

CRÍTICA JORDI BORDES

Els perills del canvi climàtic

Joan Pera navega en l'esfera de la política, en una nova comèdia inspirada en la sèrie de televisió dels anys vuitanta, 'Sí, primer ministre' de la BBC

Per superar amb èxit una versió teatral d'un producte televisiu, cal saber fer el gir amb intel·ligència. Que els telespectadors hi vegin concordança però amb saba nova. Aquesta és la intenció de la nova comèdia del Condal. Cal trobar-li un canvi de clímax (climàtic, si ens fem en la peripècia) que permeti respirar còmodes tots els actors. Joan Pera, però, executa el paper de primer

SÍ, PRIMER MINISTRE
Antony Jay i Jonathan Lynn
Direcció i adaptació:
 Abel Folk
Lloc i data:
 Dilluns, 28 de gener
 (sense data de sortida) al Teatre Condal

ministre massa constret pel text i la situació. El seu paper natural d'antiheroi s'adequaria millor al del secretari (llueix Dafnis Balduz). Carles Canut fa el paper d'un estirat secretari. Però, sovint, les seves rèpliques d'un cinisme exacerbant no espeteguen amb els riures esperats. Hi ha llargs moments de silenci entre el públic. Al mapa del nou canal de gas que insinua l'espectacle, no hi apareix

Gibraltar (una pedra a la sabata de l'Espanya d'avui) però és que tampoc no s'aprofita la situació política catalana per a l'escena. Aquests elements, per exemple, donarien una certa mediterraneïtat al text i compensarien el te amb llimona sense sucre que costa de servir a un públic tan ampli poc despert a subtileses. És segur que, amb més funcions, s'ensopega un ritme i uns tics per convèncer, a més d'agradar, tot el galliner. Per ara, el canvi climàtic refreda l'ambient. *

Una trucada.
 Ramon Pujol i Albert Triola són els dos actors de la comèdia romàntica.
 ROSER BLANCH

Guillem Clua

Autor i dramaturg *Invisibles*, obté el Premi de Teatre Ciutat d'Alcoi 2002. *La pell en flames* (Villarreal Teatre, 2005) obté el premi Alcoi per segon cop i el premi Serra d'Or. El 2006 presenta *Gust de cendra*. Tot seguit escriu *Marburg* (TNC, 2010). El seu musical, *Killer*, es presenta a la Muntaner i a la Villarroel el 2011.